

get ringe Del, idet Statskassen betaler Sygekassernes Administration; og som den højtærede Minister selv udtalte, vil det volde nogen Vanskelighed for selve Sygekasserne at have disse Medlemmer. Den højtærede Minister mente, at Forholdet vilde blive det, at det vilde blive nødvendigt at genforsikre disse faa Medlemmer, som det rimeligvis bliver. Nu tør jeg ikke sige, om de Præmier, som de skal betale, er tilstrækkelige til at dække deres Genforsikring i andre Selskaber, men saa meget er dog sikkert, at hvis de ikke kan genforsikres, saa risikerer de ubemidlede Medlemmer ganske sikkert at komme til at betale for disse bemidlede Medlemmer, idet det jo, som den højtærede Minister ogsaa har fremhævet i Folketinget, kan hælde, at en enkelt af disse bemidlede Medlemmer kan have en meget langvarig Sygdomsperiode, som vil koste Sygekassen mange Penge, og som ikke kan betales af den Sum, som de bemidlede skal erlægge. Den Indvending, som er gjort, mod at nægte bemidlede, tidligere Medlemmer af Sygekasserne at blive staaende i dem, gaar egentlig ud paa, at det er usikkert, hvor længe denne Velstand, om jeg saa maa kalde den, vil vare. En Arbejder eller Husmand eller altsaa en mindre bemidlet Mand kan ved et heldigt Kup et godt Aar blive ret velstillet, egentlig saa velstillet, at han ikke hører hjemme i Sygekassen, for saa næste Aar at være mindre velstillet. Det er det, der har givet Anledning til, at man har sagt som saa: Han skal ikke udelukkes, fordi han et enkelt Aar er blevet velstillet, han skal atter kunne komme tilbage, hvis det slaar fejl for ham. Der er naturligvis noget i den Betragtning, men det forekommer mig, at man saa kunde være gaaet en Mellemvej. Man kunde have sagt: Lad ham, naar det endelig skal være, uagtet det ikke er rationelt, blive staaende i den Sygekasse i 2—3 Aar eller saadant noget, og lad os saa se, om hans økonomiske Stilling vedbliver at være den samme i disse Aar. Der er dog nogen Formodning for, at en Mand, som i Løbet af 3 Aar er saa godt økonomisk stillet, at han ikke kan være Medlem af en Sygekasse, bliver ved at være saaledes stillet, medens det samme ikke gælder, naar han et enkelt Aar har været velstillet. Jeg henstiller til det Udvalg, som rimeligvis bliver nedsat, at tage dette under Overvejelse.

Jeg er med den sidste ærede Taler enig i, at Tilføjelsen til § 22, sidste Stykke, med Hensyn til Udredelsen af kun

1/4 af Medicinudgiften gøres noget illusorisk ved, at der i Slutningen af Paragraffen siges: „Fra denne Bestemmelse kan dog de Sygekasser afvige, som ved Lovens Ikrafttræden udreder en større Del af Udgiften til Medicin, naar Vedtægten indeholder Bestemmelser herom.“ Medicinforbruget er jo meget varierende; i København har der f. Eks. med 171,000 Medlemmer været brugt for 427,000 Kr. Medicin, medens der paa Landet med 441,000 Medlemmer kun har været brugt for 212,000 Kr. Det lader til, at Medicinen smager bedre herinde. Det ved jeg nu ikke, men i hvert Tilfælde er den lettere tilgængelig, og jeg tror, at det maaske er en nyttig Foranstaltning at fri dem for en Del af Medicinen ved at lade dem selv betale en Del af den Medicin, de bruger. Jeg tror derfor ikke, at den Bestemmelse, Folketinget har indført, er heldig. Jeg er ganske enig med den første ærede Taler i, at Bestemmelsen om de statskontrollerede Sygeforeninger i § 34 er højst uheldig. For det første vil det sikkert vise sig umuligt at føre effektiv Kontrol med disse Foreninger, og alligevel kommer de til at staa med Prædikaten: statskontrollerede, et Prædikat, som i Konkurrencen kan være dem meget tjenligt, uden at det egentlig derfor betyder meget. Hvis man skal ind paa at kontrollere Sygeforeninger, ved jeg heller ikke, hvorfor for man særlig skulde kontrollere dem, som er baserede paa gensidigt Ansvar, fremfor andre Sygeforeninger eller Sygeforsikringsselskaber, som er baserede paa Pengeindbetaling og deslige. Jeg synes, at det ene kan være lige saa godt som det andet. Jeg kunde tænke mig, at man fik en Lov, der i Lighed med Livsforsikringsloven paabød en Statskontrol for Syge- og Ulykkesforsikringsselskaber, saaledes at alle de, der opfyldte de Betingelser, der maatte stilles i en saadan Lov, kunde kalde sig statskontrollerede eller i hvert Tilfælde være det.

Jeg skal med disse Ord anbefale Lovforslaget, idet jeg haaber, at der kunde tages Hensyn til nogle af de Ting, jeg har paapeget. For øvrigt haaber jeg, at man gennem en Udvalgsbehandling nogenlunde hurtigt kunde komme til et Resultat, saaledes at der kan blive Mulighed for at gennemføre denne vigtige Lov endnu i denne Samling.

Vejstrup: Jeg skal med faa Ord anbefale det foreliggende Lovforslag paa mit Partis Vegne. Den Opfattelse af Institutionen: anerkendte Sygekasser, som er den